

גלגולי נשמות

כדי להבין לסיכום את תפקידיהם השונים של הגוף, הנפש הרוח והנשמה- כדאי להיעזר במשל נפלא של רבי יהודה לייב אשלג זצ"ל, בעל "הסולם"- פרוש לספר הזוהר הקדוש:

כאשר רואים עגלה עם סוסים מתקרבת מרחוק- רואים נקודה אחת, גוש זז ומתקרב.

כשהעגלה מתקרבת עוד יותר- רואים פתאום שתי נקודות- כלומר שני סוסים, ואח"כ את גוף העגלה, ואת העגלון שיושב למעלה על העגלה. את הדבר המרכזי שגורם לכל העגלה לזוז - לא רואים בכלל. ומהו? זה הנוסע. הנוסע יושב בפנים, חבוי ונסתר- אבל הוא זה שנותן את ההוראה לאן לנסוע.

העגלה- נמשלת לגוף. היא כלי חסר חיות, אין לו שום חיים מעצמו. הוא רק חומר גוש בשר.

הסוסים- נותנים לדומם של העגלה את החיות שלה. הם סוחבים אותה ממקום למקום, והופכים אותה לבעלת תועלת. בלי הסוסים, העגלה עצמה- הייתה מוטלת בצד כאבן שאין לה הופכין.

יש שני סוסים- נפש אלוקית, ונפש בהמית. כאשר הם מושכים את העגלה באופן מאוזן- היא נוסעת ישר. אם אחד הסוסים משתולל, ומושך בכוח לכיוון אחד באופן קיצוני, העגלה תתהפך, ותסטה מן הדרך.

העגלון- הוא כנגד הרוח. ע"י המושכות הוא מאזן בין כל החלקים. הוא דואג שהסוסים לא ישתוללו ויהפכו את העגלה, הוא דואג גם לשמן את הגלגלים של חומר העגלה כדי שלא תתפורר, והוא שואל את הנוסע לאן הוא רוצה להגיע.

הנוסע- הוא הנשמה.

אם הנוסע לא יקבע את יעד הנסיעה- כל פעילותם של העגלה והסוסים היא חסרת משמעות. המטרה של הנסיעה היא זו שמעניקה חשיבות לכל קיומם של העגלה והסוסים.

כאשר העגלה והסוסים נוסעים ללא יעד וללא מטרה הם מסתובבים באופן סתמי בדרכים, ומיטלטלים לכל מקום אליו הדרך סוחפת אותם.

כל המערכת של העגלה והסוסים היא אמצעי חיצוני שמיועד עבור הנוסע, כדי שיאמר לאן הוא רוצה לנסוע.

אחרי שהנוסע מגיע ליעד- הוא יכול להחליף את הסוסים, או את העגלה. הוא יכול להחליף את העגלון, ולהשאיר את הסוסים, יש כל מיני אפשרויות. אבל הכל תלוי בנוסע.

אם הנשמה מודעת למטרה שלה בעולם הזה היא לא תסחב באופן סתמי לכאן ולכאן, וגם לא תסבול מהארעיות של אירועי החיים. היא תדע שכל דבר שקורה לה, מיועד בהשגחה פרטית לצורך זיכוכה, והתפתחותה.

בספר הזוהר הקדוש כתוב – שהאדם לא בא לתקן את כל הצורה הרוחנית שלו בבת אחת.

כל עוד הנשמה לא השיגה בעולם הזה את מידת הזיכוך הרצויה, ואת השלמת צורתה להיות כלי שיכול להכיל אור אינסופי, היא תמשיך להתגלגל בתוך גופים שונים, המהווים מעין חליפות לבוש, כיסוי פיזי שבאמצעותו היא אמורה לגמור את התיקון שלה.

חשוב להבין, שאיננו מסיימים לתקן את הנפש, ואז עולים למדרגת רוח, וכן הלאה.

אלא, אנו נתקלים ונפגשים ברבדים רוחניים שונים בתוכינו- למן הגבוהים ביותר, ועד הנמוכים ביותר- ללא סדר נראה לעין אנושית. בורא עולם, שמכיר את נשמותינו על כל גלגוליהן- מבריא אתן, ועד אחריתן- הוא זה שמסדר את תיקון הנשמה בשלבים. הוא מזמן לנו ניסיונות ושעורים שונים לכל החלקים שאנחנו צריכים לתקן, ואם לא הספקנו הכל במערכת חיים אחת, הוא יזמן לנו מערכת חיים נוספת.

החלקים שכבר תיקנו במערכת החיים הקודמת- נשארים בעולם הנשמות ומסייעים לנו משם.

בצמתים מסוימים בחיים, אדם מרגיש פתאום שיש לו כוחות מיוחדים להתגבר על מכשולים ולפתור בעיות. אנחנו מקבלים עזרה מופלאה בנקודות חשובות מאותם חלקים הקשורים לנשמותינו, שנמצאים בעולם העליון. המטרה של מי שברא אותנו היא לא להכשיל אותנו. השגחה פרטית מדוקדקת מכוונת אותנו כדי להאיר את עינינו אל המסלול הנכון. אלא שבראיה שטחית, חיצונית, הדברים לא תמיד נראים כך- וזו הסיבה שאנחנו עושים טעויות. אנחנו מתעקשים על משהו שנראה לנו טוב עבורנו באותו רגע, כי אין לנו יכולת לראות לאן הדברים יובילו בסופו של דבר. אנחנו בוכים ומתפללים לקבל משהו שליבינו מאוד חפץ בו, בשעה שהוא עלול להיות מאוד הרסני עבורנו.

יש חוק שקובע שבדרך בה אדם רוצה ללכת – לשם מוליכים אותו. אם אדם רוצה מאוד לטעות – יפתח לו פתח לטעות, אבל הוא יקבל בדרך כלל סימנים ואזהרות שהוא טועה. למרבית הצער, האינטרסנטיות שלנו משחדת את הראיה הנכונה שלנו פעמים רבות, ולמרות הסימנים בדרך אנחנו בוחרים במסלול שאולי נראה נוח לשעה המיידית, אבל יגרום לנו לסטייה מהדרך.

יחד עם זאת, במידה והרצון שלנו להגיע לאמת הוא חזק ומהותי, יוליכו אותנו משמיים לכיוון הזה.

לנשמה יש אפשרות בחירה, עוד לפני שירדה לעולם הזה, לבחור את הגוף שלתוכו תרד, ולבחור את תנאי החיים שאליהם תיוולד על מנת שהם יאפשרו לה את התיקון שהיא צריכה לעבור.

למשל- אם אדם היה גנב בגלגול מסוים, והוא חייב לתקן את תאוות הגזל שלו. אם הוא יולד בבית עשיר, שם מספקים לו את הכל על מגש של כסף, הוא לא יגיע למצב של עמידה בניסיון, כי לא יהיה לו חסרון ותאוה לקחת ממישהו משהו.

כדי לתקן את מה שהוא קלקל בפעם הקודמת, הוא חייב לעמוד שוב באותו מצב, והפעם להתגבר על המצב, בעזרת הקול הפנימי של נשמתו שלוחש לו- לא לגנוב.

לכן, הנשמה שלו בעצם בחרה להיוולד בתנאי מצוקה מתאימים בגלגול הזה, כדי שיגיע לאותו ניסיון, ויעמוד בו.

כל המצוקות שלנו הן שעורים בהתגברות, כדי לפתח את "שרירי" הנפש, ולהרחיב את הכלים שלנו באמצעות הבחירה לצאת מעבר לגדרים הטבעיים שלנו, ולהתחבר אל הצלם האלוקי שלנו.

כתוב: " פוקד עוון אבות על בנים- על שילשים- ועל ריבעים- לשונאי, עושה חסד לאלפים לאוהבי ושומרי מצוותי " בפסוק זה רמוז סוד גלגולי הנשמות.

אחרי גלגול רביעי, אם אדם עדיין לא קיים בשום צורה תיקון בקומתו הרוחנית, ולא עשה שום מאמץ לגילוי הצלם האלוקי שלו- הוא מתגדר במדרגת "שונאי", כלומר, מתרחק מהמקור, ויורד להתגלגל במדרגות נמוכות יותר של חי צומח ודומם. וזה קורה לעיתים נדירות.

אבל-מי שמשתדל לבחור באמת, ומתקדם אפילו קצת, בתיקון עצמו- יכול לקבל הזדמנויות רבות מאוד של גלגול לצורך התיקון. לפעמים הוא בא לתקן נפש, לפעמים רוח ולפעמים נשמה. הקומבינציות הן רבות, אך בסופם של כל התהליכים סך כל העבודה והבחירות הנכונות שעשה, "מצטברות" לזכותו, עד להשלמת כל צורתה הרוחנית של נשמתו.

אנשים רבים שואלים- אם כך, מה בדיוק באתי לתקן בגלגול הזה ? העולם מלא שרלטנים מסוגים שונים. "באבות" מזויפים, וכל מיני מגידי עתידות, קוראי קלפים וקפה למיניהם יתנדבו תמורת סכום סמלי (או לא סמלי) לומר לאותם תוהים - "מה הם באו לתקן מגלגול קודם"...

הגאון מוילנא כבר נתן עצה בחינם, פטנט פשוט כדי לדעת מה באנו לתקן.

הוא אמר:

מה שמאוד קל לאדם לעשות- הוא כבר רכש בחייו הקודמים.

מה שמאוד קשה לו לעשות, אבל בתוכו פנימה הוא יודע שהוא חייב לעשות- סימן שאת זה בא לתקן.

וההשגחה הפרטית מזמנת לאדם ניסיונות, שבאופן מדויק מתאימים לתיקונו.

גם אנשים או חפצים שאנו מתקשרים אליהם, יש להם חלק בתיקון בנפש, רוח ונשמה שלנו.

כל התיקון תלוי ברצון של האדם.

כמה גלגולים הוא יתגלגל, לאיזה עולמות רוחניים הוא יתחבר, האם נשמתו תאיר לעצמו, ולאחרים-האם הוא יגיע למנוחה ולשלמות פנימית. הכל תלוי ברצון. אפשר להביא את העגל עד לפרה, אבל אי אפשר להכריח אותו לינוק, אם הוא לא רוצה.